

**Vă mulțumim în mod deosebit
pentru atenția acordată produselor noastre!**

Pentru că ne dorim să vă ajutăm să alegeți cel mai potrivit produs în activitatea dvs. contabilă, în paginile următoare puteți vedea exemple de întrebări exact așa cum sunt transmise de abonații la serviciul TOP Contabilitate însoțite de răspunsurile oferite de specialiști.

**Iată câteva companii puternice pe piața românească
ce folosesc cu încredere serviciul TOP CONTABILITATE:**

Lanț de magazine de tip cash & carry

Lanț german de hipermarketuri

Servicii de internet, televiziune, telefonie fixă și mobilă

Servicii în diverse domenii, inclusiv construcții industriale, infrastructură, rețele de utilități, energie verde și construcții rezidențiale

Producția de îngrășăminte agricole și distribuția de inputuri pentru agricultură.

**Citiți mai departe soluții oferite de specialiști
în cadrul serviciului TOP Contabilitate!**

În atenția: dnei (...)

Speța:

Persoana fizică X este asociat unic, la data de 31.01.2024, în două societăți: A (plătitoare de impozit pe profit) și B (plătitoare de impozit pe venit micro). În condițiile OUG 156/2024, începând cu data de 01.01.2025, societatea B trece la impozit pe profit (cifra de afaceri mai mare de 250.000 lei în anul 2024). În aceste condiții, asociatul decide să își deschidă o nouă societate, C, plătitoare de impozit pe venit, și să transfere angajații de pe societatea B către societatea C.

În situația prezentată mai sus, considerați legal ca societatea C (cod CAEN 6619 și cu angajați cu contract de muncă cu normă întreagă) să fie microîntreprindere de la înființare? Pun această întrebare deoarece mi se pare destul de simplu să se evite sistemul de impozit pe profit prin deschiderea unei microîntreprinderi, în condițiile în care toate celelalte societăți în care persoana fizică este asociat unic sunt plătitoare de impozit pe profit, dar nu mai desfășoară activitate, aceasta fiind transferată către microîntreprindere.

Răspunsul oferit de consultant:

Conform art. 47 alin. 1 și alin. 11 cu modificările introduse de OUG 156/2024

ART. 47 - Definiția microîntreprinderii

(1) În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent: c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 250.000 euro, respectiv 100.000 euro începând cu 1 ianuarie 2026. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile; d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale; e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii; g) are cel puțin un salariat, cu excepția situației prevăzute la art. 48 alin. (3); h) are asociați/acționari care dețin, în mod direct sau indirect, peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot și este singura persoană juridică stabilită de către asociați/acționari să aplice prevederile prezentului titlu; i) a depus în termen situațiile financiare anuale, dacă are această obligație potrivit legii.

(11) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. c), limita privind veniturile realizate se verifică luând în calcul veniturile realizate de persoana juridică română, cumulate cu veniturile întreprinderilor legate cu aceasta, iar elementele care se iau în calcul sunt cele care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53. În sensul prezentului titlu, persoana juridică română este legată cu o altă persoană dacă există oricare dintre următoarele raporturi: (...) c) persoana juridică română care verifică condiția este legată cu o altă

persoană juridică română dacă o persoană deține, în mod direct și/sau indirect, peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, sau are dreptul de a numi sau de a revoca administratorul/majoritatea membrilor consiliului de administrație, de conducere ori de supraveghere atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua persoană juridică. În situația în care persoana care deține titlurile de participare/drepturile de vot sau de numire/revocare este o persoană juridică română, persoana juridică română care verifică condiția cumulează și veniturile acestei persoane;

În situația descrisă, reglementările actuale permit înființarea unei noi societăți microîntreprindere (societatea C) dacă sunt respectate condițiile prevăzute de legislație, inclusiv cele stipulate în OUG 156/2024.

În ceea ce privește condițiile legale și fiscale, respectiv condițiile de eligibilitate pentru microîntreprindere conform Codului fiscal, cu modificările aduse de OUG 156/2024, o microîntreprindere poate fi înființată dacă respectă următoarele criterii la înființare:

- **Numărul minim de salariați:** Are cel puțin un salariat cu normă întreagă (art. 47 alin. 1 lit. g).
- **Veniturile realizate:** Veniturile estimate pentru anul fiscal nu trebuie să depășească limita de 250.000 euro (echivalent în lei la cursul de schimb valabil la închiderea exercițiului financiar precedent). Această limită scade la 100.000 euro începând cu 1 ianuarie 2026 (art. 47 alin. 1 lit. c).
- **Unicitate:** Asociatul unic trebuie să stabilească că societatea este singura care aplică regimul de microîntreprindere, dacă deține participații de peste 25% în alte societăți (art. 47 alin. 1 lit. h).

Pentru încadrarea ca microîntreprindere, plafonul de venituri de 250.000 euro trebuie respectat la nivel cumulativ al tuturor entităților legate, incluzând societatea nou-înființată. Conform art. 47 alin. 11, veniturile realizate de microîntreprindere se verifică cumulate cu veniturile întreprinderilor legate (controlate de aceeași asociați/acționari cu participații de peste 25%).

Ca urmare, este legal să înființați societatea C și să o încadrați ca microîntreprindere, atâta timp cât respectați toate condițiile legale impuse de Codul fiscal.

Totuși, dacă societatea B își transferă efectiv activitatea și angajații către societatea C, acest lucru poate fi interpretat ca o tentativă de fragmentare artificială a activității pentru a evita impozitarea pe profit, ceea ce contravine principiilor de evitare a abuzului de drept fiscal (Cod fiscal, art. 11 alin. 12).

În cazul în care se constată că există un abuz de drept, tranzacțiile implicate în astfel de practici abuzive trebuie redefinite, astfel încât să se restabilească situația care ar fi prevalat în lipsa tranzacțiilor ce au constituit abuzul. Organele fiscale competente au dreptul de a anula TVA dedusă în legătură cu fiecare tranzacție ori de câte ori se constată că dreptul de deducere a fost exercitat în mod abuziv. Pentru a

invoca abuzul de drept, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două condiții:

- a) tranzacțiile în cauză, în pofida aplicării formale a condițiilor prevăzute de dispozițiile legale, au drept rezultat garantarea unor avantaje fiscale care ar contraveni scopului acelor dispoziții legale;
- b) trebuie dovedit, în mod obiectiv, faptul că scopul esențial al operațiunilor în cauză este de a se obține un avantaj fiscal.

Aceste prevederi se aplică în situațiile în care autoritățile fiscale consideră că tranzacțiile sau structurile juridice sunt create artificial, având ca scop principal sau exclusiv obținerea unui avantaj fiscal, contrar spiritului legii.

Cele două condiții cumulative pentru invocarea abuzului de drept sunt:

1. Rezultatul tranzacțiilor contravine scopului dispozițiilor legale: Chiar dacă tranzacțiile respectă forma legală, dacă scopul acestora este să genereze avantaje fiscale care nu ar fi fost posibile în mod obișnuit, se poate considera că există un abuz. De exemplu: Înființarea unei microîntreprinderi (societatea C) doar pentru a evita trecerea la impozitul pe profit, prin mutarea artificială a activității de pe o societate deja existentă.
2. Scopul principal al tranzacțiilor este obținerea unui avantaj fiscal: Dacă autoritățile pot dovedi, pe baza unor elemente obiective, că structura nu are o justificare economică reală și urmărește exclusiv optimizarea fiscală, aceasta poate fi reconsiderată.

În cazul dumneavoastră:

Dacă Societatea C este înființată pentru a beneficia de regimul fiscal de microîntreprindere (impozit pe venit), dar în realitate desfășoară exact aceeași activitate pe care o desfășura societatea B, există riscul să fie calificată drept o structură artificială.

Dacă societatea B își transferă integral activitatea și angajații către societatea C, fără o justificare economică (de exemplu, crearea unei noi linii de afaceri), ANAF ar putea argumenta că tranzacția are drept scop exclusiv evitarea regimului de impozitare pe profit.

Totuși, în practică, este o procedură complexă, ce presupune o analiză detaliată și o interpretare riguroasă a faptelor și scopului tranzacțiilor din partea autorităților fiscale. Aceasta poate fi dificil de demonstrat fără dovezi clare care să susțină caracterul artificial al tranzacțiilor.

Am corectat câteva greșeli de punctuație și formatare, dar și unele fraze pentru a fi mai clare.

În atenția: dnei (...)

Speța:

Descriere activitate: Având în vedere prevederile art. LXIX și LXVI din OUG nr. 156/2024, se aplică această prevedere legală: „nu se datorează impozit pe venit și nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii suma de 300 lei/lună” în domeniul construcțiilor, unde salariul minim pe economie este de 4.582 lei?

Răspunsul oferit de consultant:

Conform art. LXVI din OUG 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene:

(1) Prin derogare de la prevederile art. 78, art. 139 alin. (1), art. 140, art. 157 alin. (1) și ale art. 220⁴ alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2025, în cazul salariaților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, nu se datorează impozit pe venit și nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii suma de 300 lei/lună, reprezentând venituri din salarii și asimilate salariilor, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri, este egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin act normativ, în vigoare în luna careia îi sunt aferente veniturile;

b) venitul brut realizat din salarii și asimilate salariilor, astfel cum este definit la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, fără a include contravaloarea tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, respectiv indemnizația de hrană, după caz, acordate potrivit legii, în baza aceluiași contract individual de muncă, pentru aceeași lună, nu depășește nivelul de 4.300 lei inclusiv.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) nu se consideră a fi îndeplinită dacă, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 31 decembrie 2025, este diminuat nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în aceleași condiții și în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, astfel cum sunt definite la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, obținute în baza unui raport de serviciu, potrivit legii.

(4) Suma de 300 lei prevăzută la alin. (1) se diminuează în funcție de: a) perioada din lună în care salariul de bază/solda lunar(a) din contractul individual de muncă sau raportul de serviciu, după caz, este menținut(a) la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin act normativ; b) data de la care angajații noi sunt încadrați în muncă la un nivel al salariului/soldei lunar(e), după caz, egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată; c) fracția din lună pentru care se determină veniturile din salarii și asimilate salariilor; d) data de la care încetează contractul individual de muncă/raportul de serviciu, după caz.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 146 alin. (56) și ale art. 168 alin. (61) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile aferente anului 2025, nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în luna pentru care se aplică prevederile art. 146 alin. (56)-(59) și ale art. 168 alin. (61) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se diminuează cu suma de 300 lei lunar.

(6) Prevederile prezentului articol se aplică veniturilor aferente lunilor ianuarie-decembrie 2025 inclusiv.

Astfel, facilitatea fiscală pentru suma de 300 lei se aplică până la data de 31 decembrie 2025, dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile:

1. Activitatea este desfășurată la funcția de bază cu normă întreagă;
2. Salariul de bază brut este egal cu salariul de bază minim brut stabilit prin act normativ;
3. Venitul brut este cel mult în suma de 4.300 lei (exclus tichetele de masă);
4. Salariul de bază brut nu este diminuat în perioada 1-31 ianuarie 2025.

Astfel, una dintre condițiile pentru acordarea facilității pentru suma de 300 lei este ca venitul brut să fie în suma de cel mult 4.300 lei (exclusiv tichetele de masă).

Or, în domeniul construcțiilor, salariul de bază minim brut pe țară este de 4.582 lei, astfel încât în acest domeniu nu poate fi îndeplinită condiția venitului brut de cel mult 4.300 lei, fapt pentru care nu se poate beneficia de facilitățile pentru suma de 300 lei.

În atenția: dlui (...)

Speța:

Aș dori să știu, pentru o PFA deschisă în data de 05.12.2024, dacă trebuie să depun DU pentru 2024. Dacă optez pentru norma de venit (CAEN 2511), ce venit voi lua în considerare pentru 2024? Norma împărțită la 12 luni? Având în vedere că titularul PFA nu este salariat (și nici nu are alte venituri), va trebui să plătească CASS la nivelul a 6 salarii minime pentru anul 2024? Pentru anul 2025, va plăti CASS 10% din norma și impozit 10% din norma? Trebuie să își declare opțiunea la ANAF (adică să plătească pe norma de venit și nu în sistem real) prin vreo declarație sau direct prin declarația unică?

Răspunsul oferit de consultant:

În conformitate cu dispozițiile art. 120 alin. (8) din Codul fiscal în vigoare în decembrie 2024, persoanele fizice care au început o activitate independentă în luna decembrie 2024 trebuie să depună Declarația Unică 212 până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui în care au realizat venitul, adică până la data de 25 mai 2025, nemaifiind supuse declarării estimative. Precizăm că, odată cu eliminarea declarării estimative a veniturilor prin Declarația Unică (capitolul 2), a fost abrogat și art. 120 prin art. I, pct. 11 din OUG 128/2024, începând cu data de 1 ianuarie 2025.

Potrivit OPANAF 7015/2024, pentru persoanele fizice care au început în luna decembrie 2024 o activitate independentă, în mod individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, impusă pe baza normelor de venit, urmează a se completa în Declarația Unică, Capitolul I: Date privind impozitul pe veniturile realizate și contribuțiile sociale datorate, Secțiunea I.1: Date privind impozitul pe veniturile realizate din România, Subsecțiunea I.1.2: Date privind impozitul pe veniturile din activități independente realizate din România, impuse pe baza de norme de venit, în cazul contribuabililor care au început activitatea în luna decembrie a anului 2024.

Completarea subsecțiunii în cazul persoanelor fizice care au realizat venituri din activități independente, pentru care venitul net se determină pe baza de norme de venit, se face astfel:

Rândul I.1.2.A.1. „Forma de organizare” – se bifează caseta corespunzătoare modului de desfășurare a activității. a) Caseta „individual” – se bifează de persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată în mod individual. b) Caseta „asociere fără personalitate juridică” – se bifează de persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, constituite între persoane fizice.

Rândul I.1.2.A.2. „Obiectul principal de activitate” – se înscrie denumirea activității principale generatoare de venituri, precum și codul CAEN al activității desfășurate.

Rândul I.1.2.A.3. „Sediul” – se completează adresa sediului sau locului unde se desfășoară efectiv

activitatea principală, după caz.

Rândul I.1.2.A.4. „Documentul de autorizare” – se înscrie numărul documentului care atestă dreptul contribuabilului de a desfășura activitate independentă, potrivit legii, și data emiterii acestuia.

Rândul I.1.2.A.5. și Rândul I.1.2.A.6. „Data începerii/incetării activității” – se completează de către contribuabilii care încep/incetează activitatea în cursul anului fiscal pentru care se depune Declarația Unică. Rubricile de la rândul 5 și rândul 6 se completează numai dacă evenimentele respective se produc în cursul anului pentru care se depune declarația.

Rândul I.1.2.A.7. „Data întreruperii temporare a activității” – se completează data întreruperii temporare a activității în cursul anului, potrivit legii, cauzată de accidente, spitalizare sau alte cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative. Rândul 7 se completează numai dacă evenimentul respectiv se produce în cursul anului pentru care se depune declarația.

Rândul I.1.2.A.8. „Număr zile de scutire” – se completează numărul de zile scutite de la plata impozitului pe venit, în cazul persoanelor fizice cu handicap grav ori accentuat, scutite de la plata impozitului pe venit, potrivit legii.

Rândul 1. „Norma de venit” – se înscrie suma reprezentând norma anuală de venit de la locul desfășurării activității, stabilită de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv ale municipiului București.

Rândul 2. „Norma ajustată potrivit Codului fiscal” – se completează suma reprezentând norma de venit ajustată prin aplicarea coeficientului de corecție publicat de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv ale municipiului București.

Rândul 3. „Venit net anual” – se completează, după caz, după cum urmează: a) în cazul contribuabililor care își exercită activitatea pe întreaga perioadă a anului fiscal, se înscrie suma de la rândul 2 „Norma ajustată potrivit Codului fiscal”; b) în cazul contribuabililor care încep/incetează activitatea în cursul anului fiscal, se înscrie suma de la rândul 2 „Norma ajustată potrivit Codului fiscal” redusă proporțional cu: – perioada de la începutul anului până la momentul începerii activității; – perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului; c) în cazul întreruperilor temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizări sau altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, se înscrie suma de la rândul 2 „Norma ajustată potrivit Codului fiscal” redusă proporțional cu perioada nelucrată din anul fiscal de raportare.

În cazul contribuabililor care își exercită activitatea o parte din anul fiscal de raportare, suma de la rândul 3 se determină prin raportarea sumei de la rândul 2 „Norma ajustată potrivit Codului fiscal” la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate aferente anului de impunere în cazul începerii/incetării/intreruperii temporare a activității, în cursul anului de impunere.

La stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit se vor avea în vedere și dispozițiile Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Rândul 3.1 „Venit impozabil” – se completează, după caz, astfel: a) în cazul contribuabililor care beneficiază de scutire de la plata impozitului, potrivit legii, în cazul activităților independente – se înscrie suma de la rândul 3 „Venit net anual” redusă proporțional cu numărul de zile calendaristice din anul de impunere pentru care venitul este scutit de la plata impozitului, potrivit legii; b) în cazul contribuabililor care nu beneficiază de scutire de la plata impozitului, potrivit legii, se înscrie suma de la rândul 3 „Venit net anual”.

Rândul 4 „Impozit anual” – se înscrie suma rezultată din aplicarea cotei de impozitare de 10% asupra valorii înscrise la rândul 3.1 „Venit impozabil”.

În temeiul dispozițiilor art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente, altele decât veniturile din profesii liberale definite la art. 67 alin. (2) din Codul fiscal, venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfășurării activității. În certificatul de înregistrare fiscală al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent se înscrie domiciliul fiscal al acestora, stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală. Acesta este sediul activității sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală. Prin urmare, PFA pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit va aplica norma de venit de la locul desfășurării activității.

Normele de venit pentru anul 2022 pot fi consultate la pagina: https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/AsistentaContribuabili_r/NormeVenit2024/Norme_venit_2024.html.

Pct. 8 din Normele metodologice pentru aplicarea art. 69 din Codul fiscal prevede că venitul net din activități independente, determinat pe baza de norme anuale de venit, se reduce de către persoana fizică, proporțional cu perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității.

Pentru persoanele fizice impuse pe baza de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, norma anuală de venit aferentă perioadei efectiv lucrate se recalculează de către contribuabili, prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În raport cu CASS datorată de persoana fizică care desfășoară o activitate independentă și este supusă impunerii pe baza normelor de venit, art. 174 din Codul fiscal prevede că aceasta se calculează de către persoana fizică prin aplicarea cotei de CASS de 10% asupra normei de venit, dacă acesta este singurul venit, urmând să depună Declarația unică 212.

În situația în care baza de calcul este mai mică decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 6 salarii minime brute pe țară ($6 \times 3.300 \text{ lei} = 19.800 \text{ lei}$), pentru anul 2024, persoana fizică datorează o diferență de CASS până la nivelul celei corespunzătoare bazei de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară.

Diferența de CASS nu se datorează în cazul în care, în anul fiscal 2024, persoana fizică a realizat venituri din: a) salarii și asimilate salariilor la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară, în vigoare în perioada în care au fost realizate veniturile; sau b) din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h) din Codul fiscal, pentru care datorează CASS la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară.

Așadar, dacă PFA realizează venituri sub plafonul de 6 salarii minime brute pe țară și nu se încadrează printre excepțiile de mai sus, va datora CASS calculată aplicând cota de 10% la baza de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară ($6 \times 3.300 \text{ lei} = 19.800 \text{ lei}$, $\text{CASS} = 19.800 \text{ lei} \times 10\% = 1.980 \text{ lei}$).

Pentru anul 2025, CASS se calculează de către PFA care, în anul fiscal 2025, va realiza venituri din activități independente impuse pe baza de norme de venit, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei anuale de calcul reprezentată de norma de venit ajustată după caz, baza anuală care nu poate fi mai mare de 60 de salarii minime brute pe țară (60 x 4.050 lei).

În situația în care baza de calcul cumulată din una sau mai multe surse de venit din activități independente, corespunzătoare veniturilor realizate, este mai mică decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 6 salarii minime brute pe țară (6 x 4.050 lei), PFA datorează CASS, respectiv o diferență de CASS, după caz, până la nivelul celei corespunzătoare bazei de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară și depune Declarația unică 212.

Diferența de CASS nu se datorează în cazul în care, în anul fiscal 2025, persoana fizică va realiza venituri: a) din salarii și asimilate salariilor la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară; sau b) din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h) din Codul fiscal, pentru care datorează CASS la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară.

În ceea ce privește impozitul pe venit, acesta se va determina aplicând cota de 10% la norma de venit. Astfel, potrivit prevederilor art. 69¹ alin. (2) din Codul fiscal, opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă, dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a Declarației unice și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani, începând cu anul 2019. În caz contrar, opțiunea se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă de 2 ani.

Persoana fizică care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit are obligația stabilirii impozitului anual datorat, pe baza Declarației unice 212, prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit ajustate, după caz.

Potrivit art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul persoanei fizice ce desfășoară o activitate independentă în mod individual și este organizată ca persoană fizică autorizată conform OUG 44/2008, venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfășurării activității. Cu toate acestea, doar în măsura în care activitatea desfășurată de persoana fizică autorizată este cuprinsă în nomenclatorul elaborat de MFP în conformitate cu CAEN al activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, aceasta poate determina impozitul pe venit pe baza normelor de venit anuale.

Actul normativ care aprobă Nomenclatorul activităților independente pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, activități desfășurate de contribuabili din producție, comerț și prestări de servicii în vederea realizării de venituri, este OMFP 925/2017.

Totodată, potrivit art. 69¹ alin. (1) din Codul fiscal, contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe baza de norme de venit, au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68. Potrivit prevederilor art. 69¹ alin. (2) din Codul fiscal, opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, este obligatorie pentru

contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă, dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a Declarației unice și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani, începând cu anul 2019. În caz contrar, opțiunea se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă de 2 ani.

Prin urmare, în măsura în care activitatea desfășurată de persoana fizică autorizată este cuprinsă în nomenclatorul elaborat de MFP în conformitate cu CAEN al activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, PFA va fi supusă acestui sistem de impunere pe baza de norme de venit, mențiunea efectuându-se în cuprinsul Declarației unice.

Opțiunea se exercită prin aceeași Declarație unică doar pentru a determina venitul net în sistem real, fie la înființare, fie ulterior acestei date, trecerea de la sistemul de impunere real la cel pe bază de norme de venit putându-se realiza doar după expirarea unei perioade de 2 ani în care PFA a aplicat regimul de impunere în sistem real.

În atenția: dlui (...)

Speța:

Societatea a constituit ajustări pentru deprecierea clienților în procent de 30% din debitul fără TVA în anii anteriori anului 2024. Societatea a făcut demersuri juridice de recuperare în instanță, a fost înscrisă la masa credală, dar nu a încasat nimic. În anul 2022 s-a pronunțat falimentul, iar firma a fost radiată în decembrie 2022. În contabilitate s-a omis anularea ajustării și scoaterea creanței nerecuperate din patrimoniu.

1. În anul 2024, care este monografia contabilă pentru închiderea conturilor 4118 și 491?
2. În anul 2024, societatea poate ajusta TVA nerecuperată?
3. Dacă poate ajusta TVA, se întocmește factura pe numele societății radiate?

Răspunsul oferit de consultant:

Monografia contabilă:

Constituire provizioane (în anii anteriori):

6814	=	491
„Cheltuieli de exploatare privind ajustările pentru deprecierea activelor circulante”		„Ajustări pentru deprecierea creanțelor - clienți (P)”

Scoatere din evidență:

654	=	4118
„Pierderi din creanțe și debitori diverși”		„Clienți incerți sau în litigiu (A)”

Anulare ajustare rămasă fără obiect:

491	=	7814
„Ajustări pentru deprecierea creanțelor - clienți (P)”		„Venituri din ajustări pentru deprecierea activelor circulante”

2. Sigur! Societatea din speța noastră poate exercita acest drept, având în vedere că respectă prevederile de la art. 287 lit. d) din Codul fiscal:

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

(...)

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data sentinței sau, după caz, a încheierii prin care s-a decis intrarea în faliment, conform legislației privind insolvența. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv a celui în care s-a decis, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, intrarea în faliment.

În cazul în care intrarea în faliment a avut loc anterior datei de 1 ianuarie 2019 și nu a fost pronunțată hotărârea judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței până la această dată, ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2019. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală.

Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanțelor respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.

Ajustarea TVA (anularea TVA colectată) se reflectă în contabilitate cu ajutorul următorului articol contabil:

4111/4118	=	4427	valoarea TVA cu minus
„Clienți (A)”, Clienți incerti sau în litigiu (A)”		„TVA colectată (P)”	

654	=	4111/4118	valoarea fără TVA a creanței pe care o scoateți din gestiune
„Pierderi din creanțe și debitori diverși”		„Clienți (A)”, „Clienți încerți sau în litigiu (A)”	

Ajustarea TVA se raportează în decontul de TVA (formularul 300) la rândul 16 - Regularizări taxă colectată, cu semnul minus. Factura se raportează în formularul 394 - Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, în luna în care a fost emisă, cu semnul minus.

3. Conform art. 330 din Codul fiscal:

(2) În situațiile prevăzute la art. 287, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără mențiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 287 lit. d).

Așadar, se va întocmi o factură storno pentru justificarea ajustării TVA, care nu se va transmite clientului (fiind deja radiat).

Bine de știut! Această obligație de emiteră a facturii storno se contrazice cu prevederile de la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal privind elementele obligatorii ale unei facturi. Având în vedere că respectivul client nu mai poate fi identificat printr-un CUI, atunci nici emiterăa unei facturi nu ar trebui să fie obligatorie. Cu toate acestea, vă sfătuiesc să emiteți factura fiscală, mai degrabă pentru a o avea ca document justificativ în evidența contabilă.

4. Din punct de vedere al impozitului pe profit, conform art. 25 alin. (4) lit. h), nu sunt deductibile pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 26, precum și cele înregistrate în alte cazuri decât următoarele:

1. Punerea în aplicare a unui plan de reorganizare confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2014;
2. Procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;
3. Debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;
4. Debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesori;
5. Debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul;
6. Au fost încheiate contracte de asigurare.

Prin urmare, cheltuiala cu scoaterea din evidență a creanțelor (contul 654) la închiderea procedurii de lichidare a debitorilor este deductibilă.

Venitul înregistrat în contul 7814 trebuie privit „în oglindă” cu înregistrarea provizionului din anii anteriori (6814 = 491). Dacă acea cheltuială a fost considerată deductibilă la momentul recunoașterii provizionului, atunci venitul înregistrat în contul 7814 va fi recunoscut acum ca venit impozabil.

În atenția: dlui (...)

Speța:

În cursul anului 2024, societatea a plătit dobânzi aferente unor împrumuturi către un rezident al Statelor Unite, persoană juridică din SUA, societate mamă - afiliată. Pentru acestea s-a reținut impozit la sursă de 10% din valoarea dobânzii, conform convenției de evitare a dublei impunerii, care s-a declarat în D100 la creanța fiscală 632 - impozit pe venituri din dobânzi obținute din România de persoane nerezidente.

În D207:

La Date privind natura veniturilor, trebuie bifat doar punctul 02. Venituri din dobânzi (art. 223 alin. (1) lit. b și c) sau trebuie bifat și punctul 23. Venituri din dobânzi (conform convențiilor de evitare a dublei impunerii)?

Răspunsul oferit de consultant:

Conform Instrucțiunilor de depunere a formularului D207 (Ordinul 179/2022 cu modificările și completările ulterioare):

Declarația se completează pentru următoarele categorii de venituri realizate de beneficiari de venit nerezidenți:

3.1. Venituri pentru care plătitorul de venituri are obligația calculării, reținerii și plății impozitului pe veniturile cu regim de reținere la sursă a impozitului conform titlului VI din Codul fiscal, respectiv convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state:

b) venituri din dobânzi, potrivit art. 223 alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal sau potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state, după caz; (În D207 - 02. Venituri din dobânzi (art. 223 alin. (1) lit. b și c))

3.2. Venituri scutite de impozitul pe veniturile obținute din România, conform art. 229 din Codul fiscal, potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state sau în baza unor acorduri internaționale la care România este parte:

a) venituri din dobânzi potrivit art. 229 alin. (1) lit. a), b), g) și h), potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state sau în baza unor acorduri internaționale la care România este parte, după caz; (În D207 - 23. Venituri din dobânzi (cf. convențiilor de evitare a dublei impunerii))

Art. 223 din Codul fiscal precizează, referitor la dobânzi:

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent/sediului permanent desemnat.

Art. 229 din Codul fiscal precizează, referitor la dobânzi:

(1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută, veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută, pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt emise în baza unui prospect aprobat de autoritatea de reglementare competentă și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitentului instrumentelor/titlurilor de creanță respective; (...)

g) veniturile din dobânzi și redevențe, care intră sub incidența cap. V din prezentul titlu;

h) dobânzile și/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, așa cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Spațiului Economic European, cu condiția existenței unui instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

Dobânzile de la art. 229 alin. (1) lit. g) sunt cele prevăzute la CAPITOLUL V - Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate, respectiv la art. 255 - Sfera de aplicare și procedură:

(1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăți dintr-un stat membru.

(2) O plată făcută de o societate rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O societate a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți pentru beneficiul său propriu, și nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un fiduciar sau semnatar autorizat.

În cazul dvs., veniturile din dobânzi plătite către o societate-mamă afiliată din SUA nu sunt scutite de impozit la sursă în România, deoarece nu se încadrează în prevederile art. 229 din Codul fiscal și nici în Directiva UE privind dobânzile și redevențele (care oricum nu se aplică în relația cu SUA).

Conform art. 229 alin. (1) din Codul fiscal, sunt scutite de impozit doar anumite tipuri de dobânzi:

Lit. a): Dobânzile aferente instrumentelor de datorie publică, titlurilor de stat, obligațiunilor emise de unități administrativ-teritoriale sau BNR NU se aplică.

Lit. b): Dobânzile la instrumente/titluri de creanță emise de societăți române, dar doar dacă nu sunt deținute de o persoană afiliată NU se aplică (societatea-mamă este afiliată).

Lit. g): Dobânzi și redevențe care intră sub incidența Cap. V (art. 255) Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate NU se aplică (se aplică doar în UE).

Lit. h): Dobânzi plătite către fonduri de pensii din UE/SEE NU se aplică.

Astfel, nu există nicio prevedere în art. 229 care să scutească dobânzile plătite unei societăți-mamă din SUA.

Art. 255 din Codul fiscal (care provine din Directiva 2003/49/CE) prevede o scutire de impozit pentru dobânzile plătite între societăți asociate din Uniunea Europeană. Această directivă nu se aplică pentru SUA, ci doar pentru societăți din UE. România și SUA nu au un tratat bilateral care să prevadă scutirea totală de impozit la sursă pentru dobânzi. Dobânzile nu sunt scutite conform art. 255, deoarece SUA nu este membră UE.

În ceea ce privește aplicarea Convenției de evitare a dublei impuneri România-SUA:

Conform art. 11 alin. (2) din CEDI România-SUA, România are dreptul să rețină un impozit de maximum 10% asupra dobânzilor plătite către un rezident al SUA. Convenția nu prevede scutirea totală, ci doar o reducere a cotei standard de 16% la 10%. Ca urmare, dobânzile nu sunt scutite, ci doar impozitate cu o cotă redusă de 10%, conform convenției.

Astfel:

Nu se aplică scutirea prevăzută în art. 229 din Codul fiscal, pentru că nu este o dobândă la titluri de stat, obligațiuni speciale sau între întreprinderi asociate din UE.

Nu se aplică scutirea conform art. 255, deoarece SUA nu este în UE.

Se aplică convenția România-SUA, care permite impozitarea dobânzilor cu 10%, dar nu prevede scutire.

De aceea, în D207 trebuie bifată doar opțiunea 02 - Venituri din dobânzi (art. 223 alin. (1) lit. b și c)) și NU opțiunea 23 - Venituri din dobânzi (cf. convențiilor de evitare a dublei impuneri) (care se aplică doar veniturilor scutite).

La punctul 9 - Actul normativ în baza căruia s-a stabilit regimul fiscal aplicabil veniturilor plătite beneficiarilor de venit nerezidenți, trebuie selectată opțiunea: Convenția de evitare a dublei impuneri, deoarece:

Impozitul de 10% a fost aplicat conform Convenției de evitare a dublei impuneri România-SUA, nu

conform cotei standard de 16% din Codul Fiscal.

Deși veniturile nu sunt scutite, reducerea cotei de impozit este posibilă doar datorită convenției, ceea ce justifică selectarea acesteia la punctul 9.

În concluzie:

Se bifează 02 - Venituri din dobânzi (art. 223 alin. (1) lit. b și c)) la secțiunea III.

Se selectează Convenția de evitare a dublei impuneri la punctul 9 (act normativ aplicabil).

În atenția: dlui (...)

Speța:

Societatea are instalate panouri fotovoltaice din 2023 și este prosumator. În luna ianuarie 2025, am primit de la PPC o autofaktură cu valoare zero, care se regăsește în e-Factura.

Care sunt obligațiile declarative pentru societatea noastră și cum ar fi indicat să o înregistrăm, pe ce conturi și ce asocieri să facem cu codurile de TVA SAF-T? Trebuie evidențiată separat energia electrică produsă?

Răspunsul oferit de consultant:

Conform precizărilor dintr-un material al ANAF (<https://static.anaf.ro/static/10/Galati/Vrancea/Preciz-obl-prosumatori-PJ.pdf>)

1. Înregistrarea în contabilitate a tranzacțiilor cu energie electrică
Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, orice operațiune economică-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării sale într-un document justificativ, care stă la baza înregistrărilor în contabilitate.

Astfel, se efectuează:

Înregistrarea în contabilitate a producției de energie electrică, indiferent de destinația acesteia, respectiv pentru consum propriu sau pentru vânzare.

Descărcarea de gestiune a producției obținute ca urmare a consumului propriu sau a vânzării acesteia.

Compensarea creanței pentru energia livrată cu datoria pentru energia consumată de prosumator, prin reflectarea distinctă a creanței și a datoriei aferente.

2. Impozitul pe profit

Conform art. 19 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, precum și pierderile fiscale care se recuperează conform art. 31 din Codul fiscal.

Veniturile aferente cantității de energie electrică produse din surse regenerabile și livrate în rețeaua electrică, precum și cantitatea de energie electrică utilizată pentru consumul propriu, intră în calculul rezultatului fiscal.

3. Taxa pe valoarea adăugată (TVA)

Pentru cantitatea de energie electrică produsă din surse regenerabile și livrată în rețeaua electrică, prosumatorul va emite factură către furnizorul său de energie.

Se va aplica taxarea inversă, dacă atât furnizorul, cât și beneficiarul sunt înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 331 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Se va aplica cota de TVA de 19%, dacă furnizorul de energie nu îndeplinește condițiile pentru aplicarea taxării inverse.

Pentru cantitatea de energie electrică consumată din rețeaua electrică, furnizorul de energie electrică al prosumatorului va emite factură fiscală către prosumator, având în vedere aceleași condiții de la art. 331 din Codul fiscal.

Astfel, factura se înregistrează în evidența contabilă prin articolul contabil: 4111 = 7015, în jurnalul de vânzări, ca și cum societatea a emis-o, și se declară în D300 la rândul 13 și în D394, astfel cum se declară facturile emise de către societate.

În ceea ce privește codul SAF-T pentru TVA, acesta va fi 310312, corespunzător rândului 13 din decontul de TVA D300 - Livrări de bunuri și prestări de servicii supuse măsurilor de simplificare (taxare inversă).

Monografie contabilă generală

Înregistrarea producției de energie electrică:

345	=	711
„Produce finite”		„Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”

Energia electrică produsă este înregistrată ca stoc de produse finite la costul de producție.

Descărcarea componentei de autoconsum:

6051	345
„Cheltuieli privind consumul de energie”	„Produce finite”

Energia electrică consumată intern este înregistrată ca o cheltuială operațională.

Vânzarea energiei electrice:

4111	7015
„Clienți”	„Venituri din vânzarea produselor finite, în cazul în care s-a aplicat taxarea inversă”

Autofactura emisă de furnizorul de energie se înregistrează în evidența contabilă prin articolul contabil: 4111 = 7015, în jurnalul de vânzări, ca și cum societatea a emis-o, și se va declara în D300 și D394, alături de celelalte facturi emise în mod obișnuit.

În D300, valoarea facturii de energie electrică se înscrie la rândul 13:

Potrivit prevederilor din Instrucțiunile de completare a D300, la Rândul 13 - se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări privind baza de impozitare pentru livrările/prestările efectuate, pentru care furnizorii/prestatorii aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare sau în perioade fiscale anterioare.

În D394, factura emisă de furnizorul de energie electrică în numele dvs. (autofactura) se declară la Cartușul I - Alte informații.

Acest cartuș conține:

2.2.4. seria și numărul facturilor emise de persoana impozabilă în calitate de beneficiar, în numele furnizorilor, conform art. 319 alin. (18) din Codul fiscal.

2.3. numărul total de facturi emise în perioada de raportare de către beneficiari, în numele persoanei impozabile, seria și numărul de ordine al acestora, precum și denumirea și CUI-ul beneficiarilor.

Descărcarea gestiunii pentru energia vândută:

711 Venituri aferente costurilor stocurilor de produse = 345 Produse finite

Stocul de energie produsă și vândută este descărcat din gestiune.

Se primește factura pentru energia din rețea consumată, dacă este cazul:

%	=	401
		„Furnizori”
		6051
		„Cheltuieli privind consumul de energie”
		4426
		„TVA deductibilă”

Compensarea facturii de energie electrică consumată cu factura de energie electrică introdusă în rețea de către prosumator:

401	=	4111
„Furnizori”		„Clienți”

Notă: În situația în care nu există facturi, pe baza înregistrărilor contoarelor de măsurare a energiei electrice produse și livrate/consumate din rețelele electrice, se înregistrează consumul de energie astfel:

6051	=	408
„Cheltuieli privind consumul de energie”		„Furnizori - facturi nesosite”

6051	=	345
„Cheltuieli privind consumul de energie”		„Componenta de autoconsum”

Precizări privind livrarea de energie:

418	=	7015
„Clienți - facturi de întocmit”		„Venituri din vânzarea produselor finite”

Descărcarea energiei electrice livrate: 711 = 345

711		345
„Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”		„Produse finite (A)”

**Consultanții noștri vă stau la dispoziție și telefonic
în fiecare zi lucrătoare între 10:00 și 17:00.**

Atenție! Puteți discuta în particular orice problemă fiscal-contabilă.